

Alexander Agricola (Gent 1445/1446 - Valladolid 1506)

In mijnen zin

Supereus
In mijnen zin had de ick ver-co - - - - -

Tenor
In mijnen zin had de ick ver - co - - -

Contratenor
In mijnen zin had de ick ver-co - - - - -

- ren een maech - de - ken ionck van da - - - - ghen;

ren een maech - de - ken ionck van da - ghen;

ren een maech de - ken ionck van da - - ghen; scho

scho - on - der wijf en was noyt ge - - - - - bo

scho - on - der wijf en was noyt ge - bo - - - - -

on - der wijf en was noyt ge - bo - - - - -

10
- ren, ter we - relt wijt, na mijn be - ha - - - - gen. Om ha - ren

ren, ter we - relt wijt, na mijn be - ha - gen. Om ha - ren

ren, ter we - relt wijt, na mijn be - ha - gen. Om ha - ren

13

wil - le zo wil ick wa - - ghen, so wil ick wa - - -

wil - le so wil ick wa - - ghen, so wil ick wa - - -

wil - le so wil ick wa ghen so wil ick wa - ^b

16

- - ghen bey - de lijf en - de daer-

- - - ghen bey - de lijf en - de daer -

ghen bey-- - - de-lijf - en - de daer

19

toe goet; mocht ic noch troost aen haer be - ia - - ghen.

toe goet; mocht ic noch troost aen haer be - ia - - - ghen, so

toe goet; mocht ic noch troost aen haer be - ia - - ghen, so waer

22

so waer ick vro so waer

waer ick vro, so waer ick

ick vro so waer ick

24

ick vro daer ic nu true - - - - - ren moet

vro daer ic nu true - - - - - ren moet.

vro daer ic nu true - - - - - ren moet.

In minen zin hadde ick vercoren
 een maechdeken ionck van daghen
 schoonder wijf en was noyt geboren
 ter werelt wijt na mijn behagen.
 Om haeren wille so wil ick waghē
 beyde lijf ende daertoe goet;
 mocht ic noch troost aen haer beiaghen
 (=enige hoop van haar verkrijgen)
 so waer ic vro daer ic nu trueren moet.

Haer minne doet mi mijn herteken quelen,
 ick ducht dat ick dat sal besteruen;
 nochtans soude si mi niet vervelen,
 mocht ic noch troost van haer verweruen.
 Die nijders tonghen willen mij bederuen,
 des ben ick geworden vroet;
 woude si mi in haer herteken eruen
 so waer ick vro, daer ick nu trueren moet.

Ick en derfe haer niet voor oogen leggen,
 aldus moet ick blijuen in die quale,
 noch van mijnen weghe doen segghen,
 aldus ist voor mij niet altemaele.
 Nochtans is si die principale
 die mi dicwils versuchten doet;
 mocht si dat weten die cuysse smale
 (=schone),
 so waer ic vro daer ic nu trueren moet.

(volgen nog twee soortgelijke strofen,
 zonder duidelijk einde.)

In my thoughts I had chosen
 a virgin young in days
 a more beatiful woman never had been born
 in all the world, to my pleasure.
 For her sake I want to risk
 both life and goods;
 Could I arouse some hope from her,
 I would be glad whereas I am now in distress.

Her love makes that I feel grief in my heart
 I fear that it will cause my death,
 but she would not trouble me,
 could I win her favour as yet.
 The tongues of jealous people will do harm to me,
 I have learned that very well.
 Would she close me into her heart,
 I would be glad whereas I am now in distress.

I do not dare to bring my feelings to her eyes
 So I must stay in sorrow,
 nor make somebody else tell her,
 so it is not all well to me.
 But she is the principal person
 who often makes me sigh;
 would she know that, the chast fair girl,
 I would be glad whereas I am now in distress.

(there follow another two similar stanzas,
 without an obvious pointe.)